

פרשת נשא

Parshat Naso
4th Reading - Moses - Netzach
Bamidbar (Numbers) 5:11-6:27

וידבר יהוה אל-משה לאמר דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי-תשטה אשתו ומעלה בו מעל ושכב איש אתה שכבת-זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא בטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשטה ועבר עליו רווח-קנאה וקנא את-אשתו והוא בטמאה או-עבר עליו רווח-קנאה וקנא את-אשתו והיא לא בטמאה והביא האיש את-אשתו אל-הכהן והביא את-קרבנה עליה עשירת האיפה קמוז שיערים לא-יצק עליו שמן ולא-יתן עליו לבנה כי-מצוות קנאת הוא מצוות זכרון מזכרת עון והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה ולקח הכהן מים קדשים בכלי-זרש ומן-העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל-המים והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה ופרע את-ראש האשה ונתן על-כפיה את מצוות הזכרון מצוות קנאת הוא

וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִי הַמֵּרִים הַמֵּאֲרָרִים וְהַשֹּׁבֵיעַ
אֶתְּךָ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ
אִתְּךָ וְאִם־לֹא שִׁטִּית טַמְאָה תִּזְוֶת אִישׁךָ הַזֶּקִי מִמִּי
הַמֵּרִים הַמֵּאֲרָרִים הָאֵלֹה וְאֵת כִּי שִׁטִּית תִּזְוֶת
אִישׁךָ וְכִי זָטַמְאֵת וִיזַן אִישׁ בְּךָ אֶת־שִׁכְבְּתוֹ
מִבְּלַעְדֵי אִישׁךָ וְהַשֹּׁבֵיעַ הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה
בְּשִׁבְעַת הָאֵלֹה וְאָמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה
אוֹתְךָ לְאֵלֹה וּלְשִׁבְעָה בְּתוֹךְ עִמָּךְ בְּתַת יְהוָה
אֶת־יְרֻכְךָ זָפֹלֶת וְאֶת־בִּטְנְךָ צָבָה וּבָאוּ הַמִּים
הַמֵּאֲרָרִים הָאֵלֹה בְּמַעֲיֶיךָ לְצַבּוֹת בִּטָּן וּלְזַפֵּל יָרֵךְ
וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אֲמֵן אֲמֵן וְכָתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֹה
הַכֹּהֵן בְּסֵפֶר וּמוֹזָה אֶל־מִי הַמֵּרִים וְהַשֹּׁקָה
אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מִי הַמֵּרִים הַמֵּאֲרָרִים וּבָאוּ בָהּ
הַמִּים הַמֵּאֲרָרִים לְמֵרִים וּלְקֹז הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה
אֵת מִזְוֶת הַקְּזָאת וְהַזִּיף אֶת־הַמִּזְוָה לְפָנָי יְהוָה
וְהַקְּרִיב אֶתְּךָ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּקְמֵץ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּזְוָה
אֶת־אֲזָכְרָתָהּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֹּחַ וְאָזַר יִשְׁקָה
אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־הַמִּים וְהַשֹּׁקָה אֶת־הַמִּים וְהִיִּתָה
אִם־זָטַמְאֵה וְתַמְעַל מַעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָהּ הַמִּים
הַמֵּאֲרָרִים לְמֵרִים וְצַבְתָּה בִּטְנָה וְזָפֹלֶה יְרַכָּה

והיתה האשה לאלה בקרב עמה ואם לא נטמאה
האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע זאת תורת
הקנאת אשר תשטה אשה תזזת אישה
ונטמאה או איש אשר תעבר עליו רווח קנאה
וקנא את-אשתו והעמיד את-האשה לפני יהוה
ועשה לה הכהן את כל-התורה הזאת ונקה
האיש מעון והאשה ההוא תשא את-עונה
וידבר יהוה אל-משה לאמר דבר אל-בני
ישראל ואמרת אלהם איש או-אשה כי יפלא
לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה מייך ושכר יזיר
וזמין יין וזמין שכר לא ישתה וכל-משרת ענבים
לא ישתה וענבים לוזים ויבשים לא יאכל כל
ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מוזרצנים
ועד-זג לא יאכל כל-ימי נדר נזרו תער
לא-יעבר על-ראשו עד-מלאת הימם אשר-יזיר
ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו כל-ימי
הזירו ליהוה על-נפש מת לא יבא לאביו ולאמו
לאזיו ולאזנתו לא-יטמא להם במתם כי נזר
אלהיו על-ראשו כל ימי נזרו קדש הוא
ליהוה וכי-ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא

ראשׁ זָזָרוּ וּגְלַחַח רֵאשׁוּ בַיּוֹם טָהַרְתּוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִגְלַחַחְזוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִבֵּא שְׂתֵי תָרִים אָו שְׁנֵי בְנֵי
יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פְּתוּחַ אֱהֵל מוֹעֵד וְעָשְׂהָ הַכֹּהֵן
אֲזוּד לְזִמְטָאת וְאֲזוּד לְעֵלָה וּכְפָר עָלָיו מֵאֲשֶׁר
זִמְטָא עַל־הַנֶּפֶשׁ וּקְדַשׁ אֶת־רֵאשׁוּ בַיּוֹם
הַהוּא וְהִזִּיר לִיהוָה אֶת־יָמָיו זָזָרוּ וְהִבִּיא כִבֵּשׁ
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְאֲשָׁם וְהִימִים הַרֵאשְׁוֹנִים יִפְלוּ כִי טָמֵא
זָזָרוּ וְזָאת תּוֹרַת הַזָּזִיר בַיּוֹם מִלֵּאת יָמָיו זָזָרוּ יִבִּיא
אֶתוֹ אֶל־פְּתוּחַ אֱהֵל מוֹעֵד וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ
לִיהוָה כִּבֵּשׁ בֶּן־שָׁנָתוֹ תָמִים אֲזוּד לְעֵלָה וּכִבֵּשׁ
אֲזוּת בַּת־שָׁנָתָהּ תָמִימָה לְזִמְטָאת וְאִיל־אֲזוּד תָמִים
לְשִׁלְמִים וְסֵל מִצּוֹת סֵלַת זֹחֶלַת בְּלוֹלַת בֶּשֶׂמֶן
וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁזִזִּים בֶּשֶׂמֶן וּמִזְזוֹתָם
וְזִסְכִּיהֶם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְעָשְׂהָ
אֶת־זִמְטָאתוֹ וְאֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־הָאִיל יַעֲשֶׂה זָבוּחַ
שְׁלָמִים לִיהוָה עַל סֵל הַמִּצּוֹת וְעָשְׂהָ הַכֹּהֵן
אֶת־מִזְזוֹתוֹ וְאֶת־זִסְכּוֹ וּגְלַחַח הַזָּזִיר פְּתוּחַ אֱהֵל
מוֹעֵד אֶת־רֵאשׁוּ זָזָרוּ וּלְקַח אֶת־שֶׁעַר רֵאשׁוּ זָזָרוּ
וְזָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תּוֹחַת זָבוּחַ הַשְּׁלָמִים וּלְקַח
הַכֹּהֵן אֶת־הַזֶּרֶע בְּשֵׁלָה מִן־הָאִיל וּזֹחֶלַת מִצָּה

אֲזוּת מִן־הַסֵּל וּרְקִיק מִזֶּה אֲזוּד וְזַתָּן עַל־כִּפֵּי
הַזָּזִיר אֲזוּר הַתַּגְּלִזּוֹ אֶת־זָרוֹ וְהַנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן
תַּנּוּפֵה לַפְּנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל זֹזָה
הַתַּנּוּפֵה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאֲזוּר יִשְׁתֶּה הַזָּזִיר
יִין זֹאת תּוֹרַת הַזָּזִיר אֲשֶׁר יֵדֵר קִרְבָּנוֹ לִיהוָה
עַל־זָרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר־תִּשִּׁיג יָדוֹ כִּפֵּי זָרוֹ אֲשֶׁר
יֵדֵר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת זָרוֹ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־אֲהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲמֹר לָהֶם יִבְרַכְךָ יְהוָה וַיִּשְׁמֹרְךָ יֵאָר
יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּזְזַךְ יֵשׂא יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ
וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם וַשִּׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם

Modern Letters Version

11 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־תִשָּׁטֵה אֶשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ
מַעַל: 13 וְשָׁכַב אִישׁ אֶתֶּה שְׁכַבְתָּ־זָרַע וְנַעַלְמִם מַעֲיִנִי
אִישָׁה וְנִסְתַּרְהָ וְהִיא נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא
נִתְפַשֵּׂה: 14 וְעִבֵר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה וְקִנְאָה אֶת־אֶשְׁתּוֹ וְהוּא
נִטְמָאָה אוֹ־עִבֵר עָלָיו רוּחַ־קִנְאָה וְקִנְאָה אֶת־אֶשְׁתּוֹ וְהִיא

לֹא נִטְמָאָה: 15 וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהֵבִיא
 אֶת־קֶרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירַת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא־יִצַק
 עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו לְבִנָּה כִּי־מִנְחַת קִנְיָתָהּ הוּא
 מִנְחַת זִכְרוֹן מִזְכֹּרֶת עוֹן: 16 וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן
 וְהֶעֱמְדָהּ לְפָנָי יְהוָה: 17 וְלָקַח הַכֹּהֵן מֵיִם קֹדְשִׁים
 בְּכַל־חֹרֶשׁ וּמִן־הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח
 הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל־הַמַּיִם: 18 וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה לְפָנָי
 יְהוָה וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֵת מִנְחַת
 הַזִּכְרוֹן מִנְחַת קִנְיָתָהּ הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים
 הַמְּאָרְרִים: 19 וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה
 אִם־לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתְּךָ וְאִם־לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת
 אִישׁ הַנָּקִי מֵמֵי הַמָּרִים הַמְּאָרְרִים הָאֵלֶּה: 20 וְאֵת כִּי
 שָׁטִית תַּחַת אִישׁ וְכִי נִטְמָאת וַיִּתֵּן אִישׁ בְּךָ
 אֶת־שִׁכְבְּתוֹ מִבְּלַעֲדֵי אִישׁ: 21 וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן
 אֶת־הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה
 אוֹתְךָ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבַעַה בְּתוֹךְ עֵמֶךָ בְּתַת יְהוָה אֶת־יָרֶכְךָ
 נִפְלֹת וְאֶת־בִּטְנְךָ צָבָה: 22 וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים הָאֵלֶּה
 בְּמַעֲיָךְ לְצָבוֹת בֶּטֶן וְלִנְפֹל יָרֶךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אֲמֵן |
 אֲמֵן: 23 וְכָתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה
 אֶל־מֵי הַמָּרִים: 24 וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי הַמָּרִים
 הַמְּאָרְרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים לְמָרִים: 25 וְלָקַח

הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקִּנְאָת וְהַנִּיף אֶת־הַמִּנְחָה
לְפָנַי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: 26 וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן
מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזִכְרֹתֶיהָ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחַר יִשְׁקָה
אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־הַמַּיִם: 27 וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִיתָה
אִם־נִטְמְאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם
הַמְּאָרְרִים לְמַרְיָם וְצִבְתָּהּ בְּטֹנָה וְנִפְלָה יִרְכָּה וְהִיתָה
הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקִרְבַּ עֲמָה: 28 וְאִם־לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה
וְטִהְרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרְעָה זֵרַע: 29 זֹאת תּוֹרַת הַקִּנְאָת
אֲשֶׁר תִּשְׁטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה וְנִטְמְאָה: 30 אוֹ אִישׁ
אֲשֶׁר תִּעְבֹּר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקָנָא אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד
אֶת־הָאִשָּׁה לְפָנָיו יְהוָה וְעָשָׂה לָּהּ הַכֹּהֵן אֶת־כָּל־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת: 31 וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעוֹן וְהָאִשָּׁה הִּיא תִשָּׂא
אֶת־עוֹנָהּ: 6 1 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יִפְּלֹא
לְנֶדֶר נֶדֶר נָזִיר לְהִזִּיר לַיהוָה: 3 מִיֵּין וְשִׁכָר יִזִּיר חֶמֶץ יַיִן
וְחֶמֶץ שִׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה
וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשִׂים לֹא יֹאכֵל: 4 כָּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכָּל־
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְן הַיַּיִן מִחֲרָצִנִים וְעַד־זֶג לֹא יֹאכֵל:
5 כָּל־יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תֵּעַר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת
הַיָּמִם אֲשֶׁר־יִזִּיר לַיהוָה קָדֵשׁ יִהְיֶה גִדּוּל פְּרַע שְׂעַר
רֹאשׁוֹ: 6 כָּל־יְמֵי הַזִּירוֹ לַיהוָה עַל־נַפְשׁ מִת לֹא יָבֹא:

7 לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאֶחָתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם כִּי
נָזַר אֱלֹהֵיו עַל־רֹאשׁוֹ׃ 8 כֹּל יְמֵי נְזָרוֹ קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה׃
9 וְכִי־יָמוּת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע פְּתָאִם וְטִמָּא רֹאשׁ נְזָרוֹ
וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם טַהֲרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחֲנוּ׃
10 וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֵא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנַיִ בְּנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 11 וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶחָד
לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֹּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל־הַנֶּפֶשׁ
וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 12 וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת־יְמֵי
נְזָרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאַשֶׁם וְהֵימִים הָרִאשׁוֹנִים
יִפְלוּ כִּי טִמָּא נְזָרוֹ׃ 13 וְזֹאת תוֹרַת הַנְּזִיר בַּיּוֹם מְלֹאת יְמֵי
נְזָרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 14 וְהִקְרִיב
אֶת־קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ תְּמִים אֶחָד לְעֹלָה
וְכִבְשֵׂה אֶחָת בֵּת־שְׁנֵתָהּ תְּמִימָה לְחַטָּאת וְאֵיל־אֶחָד
תְּמִים לְשִׁלְמִים׃ 15 וְסֹל מִצֹּת סֹלֶת חֲלֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וְרִקְיָקִי מִצֹּת מְשָׁחִים בַּשֶּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם׃
16 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לְפָנָי יְהוָה וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתוֹ
וְאֶת־עֹלָתוֹ׃ 17 וְאֶת־הָאֵיל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל
סֹל הַמִּצֹּת וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ׃ 18 וְגִלַּח
הַנְּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נְזָרוֹ וְלָקַח אֶת־שֵׁעַר
רֹאשׁ נְזָרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
19 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזֵּרַע בְּשִׁלָּה מִן־הָאֵיל וְחֲלֹת מִצָּה

אֶחָת מִן־הַסֵּל וּרְקִיק מִצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנָּזִיר
אַחַר הַתְּגַלְּחוֹ אֶת־נִזְרוֹ: 20 וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן | תְּנוּפָה
לְפָנַי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לְכַהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק
הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יַיִן: 21 זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר
אֲשֶׁר יֵדוּ קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלֶּבֶד אֲשֶׁר־תִּשְׁיג יָדוֹ
כַּפֵּי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יֵדוּ כֵן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ:
22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְּבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם:
24 יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: 25 יָאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיַּחֲנֶנֶךָ: 26 יִשָּׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:
27 וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

Chapter 5

11. And Hashem spoke to Moses, saying, 12. Speak to the people of Israel, and say to them, If any man's wife goes astray, and commits a trespass against him, 13. And a man lies with her carnally, and it is hidden from the eyes of her husband, and this is kept undetected, and she is defiled, and there is no witness against her, since she was not caught in the act; 14. And the spirit of jealousy comes upon him, and he is jealous of his wife, and she is defiled; or if the spirit of jealousy comes upon him, and he is jealous of his wife, and she is not defiled; 15. Then shall the man bring his wife to the priest, and he shall bring her offering for her, the tenth part of an ephah of barley meal; he shall pour no oil upon it, nor put frankincense on it; for it is a offering of jealousy, an offering of memorial, bringing iniquity to remembrance. 16. And the priest shall bring her near, and set her before Hashem; 17. And the priest shall take holy water in an earthen utensil; and of the dust that is in the floor of the tabernacle the priest shall take, and put it into the water; 18. And the priest shall set the woman before Hashem, and loosen the hair of the woman's head, and put the offering of memorial in her hands, which is the meal offering of jealousy; and the priest shall have in his hand the bitter water that causes the curse; 19. And the priest shall charge her by an oath, and say to the woman, If no man has lain with you, and if you have not gone astray to uncleanness with another instead of your husband, be you free from this bitter water that causes the curse; 20. But if you have gone astray with another instead of your husband, and if you are defiled, and some

man has lain with you other than your husband; 21. Then the priest shall charge the woman with an oath of cursing, and the priest shall say to the woman, Hashem make you a curse and an oath among your people, when Hashem makes your thigh fall away, and your belly swell; 22. And this water that causes the curse shall go into your bowels, to make your belly swell, and your thigh to fall away; And the woman shall say, Amen, amen. 23. And the priest shall write these curses in a book, and he shall blot them out with the bitter water; 24. And he shall cause the woman to drink the bitter water that causes the curse; and the water that causes the curse shall enter into her, and become bitter. 25. Then the priest shall take the meal offering of jealousy from the woman's hand, and shall wave the offering before Hashem, and offer it upon the altar; 26. And the priest shall take a handful of the offering, its memorial, and burn it upon the altar, and afterward shall cause the woman to drink the water. 27. And when he has made her drink the water, then it shall come to pass, that, if she is defiled, and has trespassed against her husband, that the water that causes the curse shall enter into her, and become bitter, and her belly shall swell, and her thigh shall fall; and the woman shall be a curse among her people. 28. And if the woman is not defiled, but is clean; then she shall be free, and shall conceive seed. 29. This is the Torah of jealousies, when a wife goes astray with another instead of her husband, and is defiled; 30. Or when the spirit of jealousy comes upon him, and he is jealous over his wife, and shall set the woman before Hashem, and the priest shall execute upon her all this Torah. 31. Then shall the man be guiltless from iniquity, and this woman shall bear her iniquity.

Chapter 6

1. And Hashem spoke to Moses, saying, 2. Speak to the people of Israel, and say to them, When either man or woman shall separate themselves to vow a vow of a Nazirite, to separate themselves for Hashem; 3. He shall separate himself from wine and strong drink, and shall drink no vinegar of wine, or vinegar of strong drink, nor shall he drink any liquor of grapes, nor eat moist grapes, or dried. 4. All the days of his separation shall he eat nothing that is produced from the grape vine, from the seeds to the grape skin. 5. All the days of the vow of his separation no razor shall come upon his head; until the days are fulfilled, during which he separates himself for Hashem, he shall be holy, and shall let the locks of the hair of his head grow. 6. All the days that he separates himself for Hashem he shall not come near a dead body. 7. He shall not make himself unclean for his father, or for his mother, for his brother, or for his sister, when they die; because the consecration of his Elohim is upon his head. 8. All the days of his separation he is holy to Hashem. 9. And if any man dies very suddenly beside him, and he has defiled his consecrated head; then he shall shave his head in the day of his cleansing, on the seventh day shall he shave it. 10. And on the eighth day he shall bring two turtledoves, or two young pigeons, to the priest, to the door of the Tent of Meeting; 11. And the priest shall offer one for a sin offering, and the other for a burnt offering, and make an atonement for him, because he sinned by the dead, and shall consecrate his head that same day. 12. And he shall consecrate to Hashem the days of his separation, and shall bring a lamb of the first year for a guilt offering; but the days who were before shall be lost, because his separation was defiled. 13. And this is the Torah of the Nazirite, when the days of his separation are fulfilled; he shall be brought to the door of the Tent of Meeting; 14. And he shall offer his offering to Hashem, one male lamb of the first year without blemish for a burnt offering, and one ewe lamb of the first year without blemish for a sin offering, and one ram without blemish for peace offerings, 15. And a basket of unleavened bread, cakes of fine flour mixed with oil, and wafers of unleavened bread anointed with oil, and their meal offering, and their drink offerings. 16. And the priest shall bring them before Hashem, and shall offer his sin offering, and his burnt offering; 17. And he shall offer the

ram for a sacrifice of peace offerings to Hashem, with the basket of unleavened bread; the priest shall offer also his meal offering, and his drink offering. 18. And the Nazirite shall shave the head of his separation at the door of the Tent of Meeting, and shall take the hair of the head of his separation, and put it in the fire which is under the sacrifice of the peace offerings. 19. And the priest shall take the boiled shoulder of the ram, and one unleavened cake out of the basket, and one unleavened wafer, and shall put them upon the hands of the Nazirite, after the hair of his separation is shaven; 20. And the priest shall wave them for a wave offering before Hashem; this is holy for the priest, with the waved breast and the offered shoulder; and after that the Nazirite may drink wine. 21. This is the Torah of the Nazirite who has vowed, and of his offering to Hashem for his separation, beside that which his means allow; according to the vow which he vowed, so he must do after the Torah of his separation. 22. And Hashem spoke to Moses, saying, 23. Speak to Aaron and to his sons, saying, On this wise you shall bless the people of Israel, saying to them, 24. Hashem bless you, and keep you; 25. Hashem make his face shine upon you, and be gracious to you; 26. Hashem lift up his countenance upon you, and give you peace. 27. And they shall put my name upon the people of Israel; and I will bless them.